

L'edat

Un relat de: [llamp!](#)

Ja tens una edat!

L'edat de fer grans coses i fer-les ben fetes!

Ja tens l'edat per saber-ho.

És l'edat ideal per començar.

Per tu no passa l'edat.

L'Edat Mitjana és passada i l'Edat Futurista està per arribar.

És l'edat del "pavo",

Aquella per desentendre's de tot i cercar el nostre ideal.

Tens una bona edat per fer el que et proposes, no obstant, tingues present l'edat de les persones majors.

D'edats n'hi ha tantes,... O tan poques,

Que el que és natural surt espontàniament a qualsevol edat.

No és edat per fer aquestes coses.

Tothom sap quina edat tinc.

No li preguntis l'edat a una dona! Podria pensar malament de tu.

La millor edat és la del cor.

Aquella edat en la que la forma física ens permet anar tirant.

L'edat són números, tot just.

Números amanits d'experiències i de sensacions que ens abstreuen d'un passat escrit, reescrit i recordat.

No hi ha edat per fer això.

És l'edat el que impedeix fer aquestes coses.

Gent d'avançada edat ho diu i ho assevera: "No hi ha cap edat tan jove com aquesta".

L'edat de pedra corrobora les muntanyes, i aquestes són acollidores amb l'edat de la terra.

La natura és edat.

L'edat és temps.

El temps certifica l'edat i li dóna el passaport cap a millor vida.

Una vida viscuda per donar-li a l'edat el bagatge lluminós que desempolsi els mobles vells.

És l'edat que es correspon per fer aquestes coses.

Hi ha una edat per cada cosa. I una cosa de cada edat.

Les edats transcorren sense menystenir ningú, passen desapercebudes pel túnel del temps emparades en vigorosos trajectes vers la mansuetud d'un principi formós, jovial i alegre.

Tinc edat per dir aquestes coses, no surten del no res.

La millor edat de totes és la que et dicta el cor, enraona la parla, i transmet el sentiment.